

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Koning Albert II laan 15, bus 207
1210 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2025/347

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Op 18 september 2025 diende [REDACTED] (hierna: verzoeker), een verzoek in bij het Autonoom Gemeentebedrijf Stedelijk Onderwijs Antwerpen (hierna: AG SOA) om een afschrift te verlenen van de volgende documenten: een afdruk van elke financiële verrichting die ooit door AG-SOA werd uitgevoerd waarvan verzoeker zelf de begunstigde was, alsook elk document dat voor deze verrichtingen ter verantwoording werd opgesteld, onder andere :

- alle formulieren terugbetaling woon-werk verkeer
- alle formulieren terugbetaling onkosten
- alle concrete verrichtingen van deze terugbetalingen.

AG SOA heeft nagelaten om te antwoorden op voormeld openbaarheidsverzoek.

Verzoeker heeft beroep ingesteld bij de beroepsinstantie op 9 oktober 2025 tegen de ontstentenis van beslissing vanwege AG SOA. Dit beroep werd geregistreerd op 13 oktober 2025.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke openbaarheidsverzoek dateert van 18 september 2025.

Op de datum van het ingestelde beroep, was de in artikel II.43, §1, 2e lid van het Bestuursdecreet bepaalde beslissingstermijn van 20 kalenderdagen verstreken. In overeenstemming met artikel II.48, §1 van het Bestuursdecreet heeft de termijn om een beroep in te stellen, ingevolge het uitblijven van een tijdige beslissing, geen aanvang genomen.

Het beroepschrift van 9 oktober 2025 werd tijdig ingediend en is **ontvankelijk**.

Gegrontheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Oorspronkelijk verzoek

Verzoeker vraagt op 18 september 2025 aan AG SOA om een afschrift te verlenen van de volgende documenten: een afdruk van elke financiële verrichting die ooit door AG-SOA werd uitgevoerd waarvan verzoeker zelf de begunstigde was, alsook elk document dat voor deze verrichtingen ter verantwoording werd opgesteld, onder andere :

- alle formulieren terugbetaling woon-werk verkeer
- alle formulieren terugbetaling onkosten
- alle concrete verrichtingen van deze terugbetalingen.

2. Inhoud van het beroepschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen het feit dat er vanuit AG SOA niet werd gereageerd op zijn openbaarheidsverzoek en wenst alsnog de door hem gevraagde documenten te ontvangen.

3. Standpunt van de beroepsinstantie

Om met kennis van zaken over het beroep te kunnen oordelen, heeft de beroepsinstantie contact opgenomen met AG SOA om wat meer duiding en informatie te krijgen inzake dit beroepsdossier.

Vanuit AG SOA wordt aan de beroepsinstantie aangegeven dat door de zondvloed aan openbaarheidsverzoeken van verzoeker de administratieve last bij het autonoom gemeentebedrijf onhoudbaar is geworden. De opvolging van aanvragen inzake openbaarheid van bestuur behoort tot de bevoegdheid van de directie van de betrokken onderwijsinstellingen, voor documenten die betrekking hebben op de onderwijsinstelling, of worden afgehandeld door de bedrijfsdirecteur binnen de stad Antwerpen indien het gaat over overkoepelende diensten. Alle vragen naar informatie en inzage door ouders, leerlingen en personeelsleden worden in de praktijk door de bevoegde diensten steeds onmiddellijk ingewilligd. Het afhandelen van dergelijke aanvragen behoort tot de reguliere werking van een onderwijsinstelling.

De beroepsinstantie stelt vast dat verzoeker evenwel sinds 10 juli 2025 tot op heden liefst 12 beroepsdossiers heeft ingediend bij de beroepsinstantie, die allemaal betrekking hebben op openbaarheidsverzoeken die oorspronkelijk bij AG SOA werden ingediend. Alle openbaarheidsverzoeken van verzoeker bij AG SOA houden verband met een betwisting omwille van een niet-aanstelling van verzoeker voor een betrekking in het Stedelijk Lyceum Expo in januari 2025 en de niet-aanstelling van verzoeker in april 2025 voor een betrekking in het Stedelijk Lyceum De Resonant. Naar aanleiding van die beide niet-aanstellingen vraagt verzoeker nu allerlei informatie en documenten op bij AG SOA. Als antwoord op meerdere openbaarheidsverzoeken van verzoeker heeft AG SOA, na het nodige opzoekingswerk daarvoor te hebben gedaan, alle beschikbare informatie en documenten al bezorgd aan verzoeker en tevens werd hem al meermaals de kans geboden om langs te komen bij AG SOA om alle documenten nogmaals te komen inkijken en aan te geven welke informatie hij eventueel nog bijkomend wenst te ontvangen. Verzoeker is nooit ingegaan op die verzoeken vanuit AG SOA. Integendeel, steeds opnieuw diende verzoeker nieuwe openbaarheidsverzoeken in bij AG SOA, waarbij ofwel extra documenten (al dan niet bestaande) werden opgevraagd, ofwel nogmaals dezelfde informatie werd opgevraagd, vaak lichtjes anders geformuleerd in de nieuwe verzoeken via een andere weg of insteek.

De beroepsinstantie stelt voorts vast dat verzoeker, naast AG SOA, ook nog andere overheidsinstanties regelmatig aanschrijft met openbaarheidsverzoeken die allemaal betrekking hebben op datzelfde thema. Zo werden de voorbije drie maanden ook meerdere openbaarheidsverzoeken ingediend door verzoeker bij de scholen zelf, bij de stadsdiensten van de stad Antwerpen, bij AGODI en bij het kabinet van de Vlaamse minister van Onderwijs. Naar aanleiding van deze openbaarheidsverzoeken, ontving de beroepsinstantie ook nog eens vijf beroepen van verzoeker, die ook allemaal verband houden met hetzelfde voorwerp (opvragen van informatie in verband met zijn niet-aanstelling voor twee betrekkingen in scholen van het GO-onderwijs).

De opvolging van al deze klachten, heeft heel wat inzet gevraagd van het personeel bij AG SOA, inzet die niet helemaal exact te becijferen is. De inzet heeft ook niet enkel te maken met de diverse vragen inzake openbaarheid van bestuur op zich, omdat al die vragen ook verweven zijn met zijn betwisting omwille van niet-aanstelling en de motivering daarvan en met de toepassing van de bepalingen rond AVG (Algemene Verordening inzake Gegevensbescherming). Volgens AG SOA gaat het in elk geval over meerdere mandagen en dit gespreid over een aantal personeelsleden.

De behandeling van de verschillende openbaarheidsverzoeken van verzoeker en de opvolging van de verschillende beroepsdossiers heeft heel wat inspanningen gevraagd van het personeel van AG SOA: de werklust binnen AG SOA om de door verzoeker gewenste informatie in de digitale gegevensbanken WISA en Succesfactoren op te zoeken, te bundelen en af te printen, voor het opzoeken en inscannen van alle aanstellingsdocumenten, en voor de opvolging binnen AG SOA van alle beroepsdossiers van verzoeker bedraagt intussen meer dan 3 fulltime werkdagen (van 1 fulltime equivalent).

De beroepsinstantie stelt samen met AG SOA nu vast dat verzoeker met zijn huidig openbaarheidsverzoek opnieuw vraagt naar een grote hoeveelheid informatie die alweer verband houdt met alle eerdere ingediende openbaarheidsverzoeken en nog steeds betrekking heeft op hetzelfde thema (betwisting omwille van een niet-aanstelling van verzoeker voor twee betrekkingen in scholen van het GO-onderwijs): verzoeker vraagt nu naar een afschrift van elke financiële verrichting die ooit (van 2012 tot op heden) door AG-SOA werd uitgevoerd waarvan verzoeker zelf de begunstigde was, alsook van elk document dat voor deze verrichtingen ter verantwoording werd opgesteld.

De beroepsinstantie kan hier niet anders dan vaststellen dat met dit nieuwe openbaarheidsverzoek van verzoeker alweer een grote hoeveelheid documenten wordt opgevraagd bij AG SOA: uit de ingewonnen informatie is gebleken dat de uitbetaling van allerlei vergoedingen verloopt via de centrale

boekhouding, ondermeer de verplaatsingsvergoedingen worden betaald via grote betalingsbestanden, niet uitgesplitst op naam. Er zou dus een screening moeten gebeuren op naam binnen al die betalingsbestanden en eventueel ook binnen de diverse scholen voor elk maandelijks betaalbestand. Voor het opsporen van de concrete verrichtingen van de terugbetalingen, zouden dan ook nog eens opvragingen bij de bank moeten gebeuren.

Uit al deze ingewonnen informatie, kan de beroepsinstantie enkel maar concluderen dat verzoeker met zijn nieuw openbaarheidsverzoek opnieuw heel wat documenten en gegevens opvraagt bij AG SOA die nogmaals betrekking hebben op hetzelfde thema. Uit wat hiervoor werd uiteengezet blijkt duidelijk dat al deze verzoeken in het kader van openbaarheid van bestuur zodanig veel tijd kosten voor AG SOA dat ze de normale werking van de administratie van die instantie in het gedrang brengen. Het is overduidelijk dat AG SOA het afhandelen en opvolgen van de opeenvolgende openbaarheidsaanvragen van verzoeker met betrekking tot steeds hetzelfde thema in de praktijk niet meer kan bewerkstelligen zonder de normale werking van de administratie in het gedrang te brengen. In een tijdsverloop van minder dan drie maanden diende verzoeker al 12 openbaarheidsverzoeken in bij AG SOA (met telkens ook een ingediend beroepsdossier bij de beroepsinstantie door verzoeker), waarbij verschillende personeelsleden dienden te worden ingeschakeld met een tijdsbesteding van meer dan drie fulltime werkdagen. Voor de afhandeling van dit nieuwe openbaarheidsverzoek zouden opnieuw meerdere werkuren moeten gepresteerd worden door de personeelsleden van AG SOA.

De beroepsinstantie meent dat van de overheidsinstanties kan worden verwacht dat zij zich op een zodanige wijze organiseren dat aan de uitoefening van het recht op de openbaarheid van bestuur, dat een grondrecht uitmaakt, behoorlijk kan worden tegemoet gekomen. Op basis van de bezorgde inlichtingen en cijfers is het naar het oordeel van de beroepsinstantie duidelijk dat AG SOA ook steeds het nodige doet om de beschikbare documenten ter beschikking te stellen van verzoeker.

De beroepsinstantie is van oordeel dat het voorliggende verzoek inzake openbaarmaking ook niet op zich beoordeeld moet worden, maar eveneens in het licht van de totaliteit van de vorige vragen tot openbaarmaking van bestuursdocumenten, steeds met betrekking tot hetzelfde thema, die door verzoeker werden gesteld aan AG SOA. Hierbij valt op dat die verzoeken binnen een erg kort tijdsbestek werden en worden ingediend. De beroepsinstantie kan redelijkerwijze aannemen dat de afhandeling van al deze openbaarheidsverzoeken, omwille van hun aanhoudend en opeenvolgend karakter arbeidsintensief en tijdrovend is voor AG SOA. Dit alles zorgt ervoor dat het de beroepsinstantie bijgevolg aannemelijk voorkomt dat zulks de normale en reguliere werking van AG SOA verstoort. Deze systematische vragen, die in bepaalde gevallen ook zeer ruim zijn geformuleerd en waarbij er bijvoorbeeld ook vragen uit eerdere verzoeken worden hernomen of lichtjes anders worden geformuleerd, neemt kennelijk onredelijke proporties aan.

Het grondwettelijke recht op openbaarheid van bestuur is een instrument dat de burgers moet toelaten controle uit te oefenen op het handelen van een overheidsinstantie. Het moet de burgers in staat stellen de rechtmatigheid van het overheidsoptreden te beoordelen en met kennis van zaken te beslissen of er grond bestaat dat optreden in rechte aan te vechten. Verzoeker heeft aldus het volste recht om gebruik te maken van de openbaarheid van bestuur om het doen en laten van bepaalde bestuursinstanties betreffende aangelegenheden die hij zich ter harte heeft genomen, na te gaan. Hij is er evenwel niet van ontslagen om zijn rechten op redelijke en zorgvuldige wijze uit te oefenen: het belang dat de verzoeker heeft bij de uitoefening van zijn rechten, moet in redelijke verhouding staan met de gevolgen voor de werking van de betrokken overheidsinstantie.

De vraag wanneer een aanvraag tot openbaarmaking de grens van de kennelijke onredelijkheid overschrijdt is zeer delicaat en moeilijk. Daar moet, het uitgangspunt indachtig dat de uitzonderingsgronden op de

openbaarheid restrictief moeten worden geïnterpreteerd en toegepast, heel behoedzaam mee worden omgegaan. Nochtans kan de beroepsinstantie in casu alleen maar besluiten dat verzoeker de perken van de redelijkheid, gezien de veelheid en de omvang van zijn ingediende openbaarheidsverzoeken, manifest te buiten gaat. Zijn handelwijze, gelet op het repetitief en ook toenemend karakter van de vragen tot openbaarheid die bij AG SOA worden ingediend, schaadt de normale werking van de betrokken overheidsinstantie en meer concreet haar diensten. De openbaarheidsverzoeken betekenen een disproportionele en kennelijk onredelijke opdracht voor de betrokken instantie.

De beroepsinstantie merkt op dat artikel II.40, §3 van het Bestuursdecreet bepaalt dat een verzoeker in principe geen belang hoeft aan te tonen om de openbaarheid van bestuursdocumenten te verkrijgen. Dit betekent evenwel niet dat er geen redelijk belang aanwezig moet zijn: het uitoefenen van een recht zonder enig aantoonbaar redelijk en voldoende belang kan als kennelijk onredelijk worden beschouwd. Het komt een overheidsinstantie of de beroepsinstantie in principe niet toe om de motieven van de aanvragen of van de beroepen te onderzoeken. Dit kan echter geen vrijgeleide zijn om een dermate grote hoeveelheid documenten aan te vragen waardoor een kennelijk onredelijke werkoverlast ontstaat voor de instantie en waardoor de normale werking ervan in het gedrang komt.

Naar het oordeel van de beroepsinstantie is in casu dan ook sprake van rechtsmisbruik. Het verbod van rechtsmisbruik vormt een algemeen rechtsbeginsel. Volgens de rechtspraak en rechtsleer is rechtsmisbruik de uitoefening van een recht, niet alleen met het enkele opzet te schaden, maar ook het uitoefenen van dat recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van dit recht door een voorzichtig en bezorgd persoon (ter goeder trouw). De gevolgen van de uitoefening van een recht mogen niet in onevenredigheid zijn met de voordelen voor degene die het recht uitoefent.

Het misbruik van recht is een uitzonderingsgrond die onder toepassing van artikel II.33, 1° van het Bestuursdecreet kan worden ingeroepen en die de aanvraag tot openbaarmaking “kennelijk onredelijk” maakt. Dit is in casu het geval, gelet op de omstandigheden zoals hiervoor uiteengezet en na billijke afweging van ieders belangen. Er kan dan ook niet anders geconcludeerd worden dan dat verzoeker zijn recht inzake openbaarheid van bestuur misbruikt met zijn opeenvolgende openbaarheidsverzoeken aan AG SOA en de steeds bijhorende beroepsprocedures. Het voordeel van de informatie die beroeper wenst te bekomen weegt kennelijk niet op tegen de last die al deze aanvragen van dezelfde verzoeker veroorzaken binnen de diensten van AG SOA.

Artikel II.33, 1° Bestuursdecreet bepaalt dat een aanvraag die kennelijk onredelijk is mag afgewezen worden, na een verzoek van de betrokken instantie tot herformulering van de eerste aanvraag, voor zover het belang van de openbaarheid niet primeert. De beroepsinstantie merkt hierbij op dat zo een verzoek tot herformulering in casu overbodig wordt geacht, omdat het hier gaat om rechtsmisbruik omwille van de veelheid en de omvang van de door verzoeker ingediende openbaarheidsverzoeken. De beroepsinstantie is voorts ook van mening dat er in casu geen openbaar belang, zoals gedeut in de parlementaire voorbereiding, gemoeid is met de openbaarmaking van de betrokken documenten. De memorie van toelichting stelt immers m.b.t. de belangenafweging het volgende: “De uitzonderingen worden alleen ingeroepen als het belang van de openbaarheid niet primeert. Daarmee wordt bedoeld: een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Deze bepaling betekent dus niet dat de private belangen van de aanvrager moeten afgewogen worden tegenover de belangen die met de uitzonderingen beschermd worden. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort...” (Parl.St. VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 56).

Voor de beroepsinstantie is er geen openbaar algemeen belang aanwezig in casu voor een openbaarmaking van de door verzoeker opgevraagde documenten en een dergelijk algemeen openbaar belang wordt evenmin aannemelijk gemaakt in het openbaarheidsverzoek of beroepschrift door verzoeker.

Na billijke afweging van ieders belangen, komt de beroepsinstantie, gelet op wat hiervoor werd uiteengezet, dan ook tot de conclusie dat de door verzoeker ingediende openbaarheidsverzoeken moeten worden afgewezen in toepassing van artikel II.33, 1° van het Bestuursdecreet. Het voordeel van de informatie die beroeper bekomt weegt kennelijk niet op tegen de last die het inwilligen van deze nieuwe aanvragen inzake openbaarheid van bestuur zou veroorzaken voor de betrokken instantie.

Om voormelde redenen worden het ingediende beroepschrift dan ook als **ongegrond** beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift d.d. 9 oktober van [REDACTED] tegen de ontstentenis van beslissing vanwege het Autonoom Gemeentebedrijf Stedelijk Onderwijs wordt als ontvankelijk doch ongegrond beschouwd.

Brussel, 7 november 2025

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter